

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44108

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 83

No. 50 Monday, March 12, 1973

Ob 400-letnici kmečkih uporov

I.

V starem kraju praznujejo letos skozi vse leto 400-letnico velikega hrvaško-slovenskega kmečkega upora. V preteklem mesecu so imeli ob 400-letnici glavne bitke med uporno kmečko vojsko ter plemiškimi in banskimi četami pri Stubici v zagrebski stolnici mašo zadušnico za vse žrtve tega kmečkega upora. O tem je poročal 18. februarja 1973 zagrebski "Glas koncila" sledeče:

Maša zadušnica je bila v duhu pokore in v zavesti zgodovinske soodgovornosti s celotno Cerkvijo v času in prostoru. Evharistično slavlje je vodil zagrebski nadškof dr. Franjo Kuharič, naslednik na škofijski stolici nadškofa grofa Jurija Draškoviča, ki je kot hrvatski ban bil v tistih letih vrhovni poveljnik plemiške vojske in sodnik poraženih kmetov. Z nadškofom so somaševali župnik iz Gubčeve Zgornje Stubice Adam Šimecki, župnik iz Brdovca Mirko Cigrovski, naslednik Gubčevega zaupnika in prijatelja v času upora, pomožni škof dr. Josip Salač ter nekateri kanoniki zagrebskega stolnega kapitlja. Navzoč je bil tudi Ivan Lončar, župnik iz Dolnje Stubice, kjer se je vršila usodna bitka leta 1573.

Z izbiro duhovnikov, ki so z njim somaševali, je nadškof Kuharič hotel pokazati svoj namen, naj bo proslava zgodovinsko pomenljiva. Bili so namreč zbrani okrog oltarja samo predstavniki tistih cerkvenih ustanov, ki so obstajale v času upora in ki trajajo nepretrgoma še danes in so tako v nekem smislu nosilci zgodovinske in cerkvene dediščine tistih stoletij. V priložnostni pridigi je nadškof Kuharič naglasil, da se čuti za odgovornega dediča tiste zgodovinske dediščine. Kot kmečki sin sočustvuje z upornimi kmeti, kot zagrebski nadškof pa obžaluje postopanje škofa Draškoviča.

"Kot naslednik na zagrebskem škofijskem sedežu škofa Jurija Draškoviča, ki je takrat bil hrvaški ban in kot tak čuvar reda in sodnik poraženim, smatram za svojo zgodovinsko dolžnost — je izjavil dr. Kuharič —, da ob tej priložnosti izrazim svojo žalost in obžalovanje, ker nam zgodovina ni sporočila o drugačnem ravnanju bana, ki bi bilo bolj v skladu z vestjo nekega škofa. V tistih tragičnih dneh bi moral biti, kot se izraža Vrančič, bolj škof in kot tak zaščitnik zatiranih, kot pa ban in sodnik poraženih.

Morda moremo slutiti tragično tesnobo njegove vesti, ko je bil stiskan med odgovornostjo svetnega poglavarja in dolžnostjo dušnega pastirja. Z ene strani je bil branilec nekega reda, ki je dajal možnost močnim, da so bili brez obzira do šibkih; na drugi strani je bil kot predstavnik Cerkve, kateri so vsi pripadali in ki je morala vse vezati z močjo evngelija na pravico in ljubezen.

Na žalost je v njegovem postopanju zmagala funkcija svetnega poglavarja in maščevalca. To je zgodovinski zgled, kako so bili dušni voditelji tem manj svobodni kot branilci zatiranih, čim bolj so bili povezani s svetnimi oblastniki ali so bili celo sami nosilci svetne oblasti. Krščanska vest mora biti pred vsakim človeškim družbenim redom zmeraj čista in svobodna, da sledi le duhu evngelija. Kristjan se mora zavedati, da je končno odgovoren samo Bogu in v tej zavesti mora najti pravo pot in oporo proti vsem človeškim sodnikom."

Potem si nadškof Kuharič zastavlja vprašanje, kako je bilo mogoče, da so pripadniki iste vere, plemiči in kmetje, bili tako malo prešinjeni z duhom te vere, ki naj bi urejala njih medsebojne odnose. Tu smo pred skrivnostjo. "Ljudje so v vsakem času tvorci lastne zgodovine in ta je v glavnem srkana s tistim, kar oni nosijo v sebi. Pravica ali krivica je v ljudeh," je zatrdil nadškof dr. Kuharič.

Veliki hrvaško-slovenski kmečki upor leta 1572 in 1573 se je zasnova v krajih ob Sotli, ki je danes meja med slovensko in hrvaško republiko. Zajel je kmete od Brežice in Krškega pa do Zagreba na obeh straneh Save. Kmetje so se združili pod vodstvom poglavarjev, ki so si jih sami izbrali. Med njimi je bil vrhovni vodnik Matija Gubec, vojaški poveljnik pa Ilija Gregorič. Po prvih uspehih poleti in jeseni 1572 so uporni kmetje postali bolj pogumni in so se pripravili na odločilni boj. Toda tudi plemiči so se pripravili. Zbrali so številno vojsko dobro oboroženih vojakov, pridobili so tudi Uskoke iz obmejne vojaške postojanke ter skupno udarili na kmečko vojsko. Odločilen spopad je bil 9. februarja 1573 pri Dolnji Stubici na Hrvaškem. Boji so bili tudi drugod, posebno pri Brežicah. Povsod je zmagala plemiška vojska in Uskoki. Potem se je začel obračun. Gospoda je uporne kmete pobesila v velikem številu že kar na bojnem polju, druge je vrgla v ječo in postavila pred sodišče. Znana je usoda Matije Gubca, ki so ga mučili in usmrtili na glavnem trgu v Zagrebu.

To so zgodovinski dogodki, ki je prav, da se jih vsi spominjamo. Toda spominjamo se jih tako, kakor so se takrat zgodili: v skupni povezanosti hrvaških in slovenskih kmetov zoper skupnega sovražnika — plemiško gospodo. Toda pri spominski proslavi v zagrebski stolnici so na to "pozabili", akoravno so želeli, naj bo zgodovinsko pomenljiva. Da bi to res bila, bi morali biti tam navzoči tudi zastopniki slovenske Cerkve, dedinje slovenskih upornih kmetov. V tem vidimo zgodovinsko pristnost te proslave.

K. G.

BESEDA IZ NARODA

In vendar premišljuje

NEW YORK, N.Y. — Pred tremi tedni sem premišljeval, kako bo jutri? Bilo je sobotno popoldne. Močan in mrzel veter je bril naše njujorško mesto.

"Jutri bo tretja nedelja v mesecu, na Osmi pa po deseti maši naša srenjska nedeljska ura. Pa, če bo jutri tudi tako brilo in žvižgalo okoli voglov, kako bo?"

Ne še več! Te misli sem vrgel na papir in jih poslal uredniku AD, da jih objavi. Tako sem ravnal, ker sem hotel, da bi z menoj še kdo premišljeval, kako bo jutri z našo njujorško slovensko srenjo.

Pravzaprav o tem bi se morali prav zmeraj spraševati. Takrat, ko srečamo kakšnega rojaka-Slovenca... Takrat, ko se zbremo pred cerkvijo sv. Cirila na Osmi... Takrat, ko smo v njej, pa pomislimo, da je mnogo naših rojakov v tem mestu, ki so pretrgali zvezo z narodno sredino, s skupnostjo, iz katere so izšli... Takrat, ko se zbremo v cerkveni dvorani, pa bodisi na prosvetni uri ali na kakšni plesni zabavi, ali pa na sestanku Društva Najsvetejšega Imena... Pa tudi na te nedelje, ki se bodo zdaj v postnem času izvršile, in ko bodo nekatera Jednotina društva imela obhajilne sestanke... In ob vsakem kropljenju v pogrebnih žalah bi se morali vpraševati: Kaj bo jutri...

Jutrišnji dan tretje februarске nedelje, čeprav je veter zjutraj in dopoldne še zmeraj bril, je bil življenjski za našo njujorško srenjo. Srenja se je strnila... Srenjčani so prišli v svojo sredino... Kakšna je bila po maši prosvetna ura, sem že napisal... Seveda v New Yorku še čakamo na ta objavljeni sestavek o njej, kot tudi na onega, v katerem je premišljevanje dan poprej.

Pošta zdaj ubira svoja dolga pota. In to njeno ubiranje hkrati povečuje upadanje življenjskiosti naših skupnosti, ker se ta povezuje na tak način, ko domač časopis ne pride v hišo ob času, povečava malodušje. Ves "napredek" deluje proti našim malim narodnim srenjam. Da, celo velike razjede, kot sta clevelandška in čikaška. Naši posamezniki osebno napredujejo, materialno in položajsko. Celota, skupnost pa pada, se zmanjšuje... Zakaj?

Neizpodbito je, da samo zagledelj, ker slovenska materialna beseda zgublja. Ona plahni v naših srenjah!

Koga od nas niso pretresli preprosti verzi Toneta Koširja iz Clevelanda *Naš koticček*, objavljeni v AD od 14. februarja, ko v njih pravi:

Koticčkov striček godrnja: joj, kakšna je mladina ta! Lepo ji piše, jo uči, da naj slovensko govori.

Objubil lani sem mu to, da pisem kar na koše bo, zato pa letos se ježi, da niti en'ga ne dobi.

Slovenski jezik hira, zanimanje zanj umira; slovenske več zavesti ni, ko vse angleško govori!

Ob zadnjih dveh stihih sem pomislil na tiste naše zdomske

kulturnike, psihologe in politike, ki govorijo o narodni zavesti, o slovenski zavesti, katere se lahko hranja in pogloblja ter naprej razvija brez slovenske besede. Pravijo, da je to mogoče v tem položaju še posebno, ko naši otroci razumno ne morejo prenesti v tem času napredka, da bi se priučili še slovenske besede.

Tu smo menda napravili poglavitni greh vsi slovenski zdomci, ko v dobrih dneh nismo premišljevali, kaj bo jutri! Slovenci kot posamezniki smo dobri in skrbni gospodarji, a kadar gre za skupnost, takrat pa odpovemo.

Materin jezik in narodna zavest v eno veže, o čemer bi morali vsak dan in ob vsaki priliki razmišljati in razpravljati, če hočemo dobiti vsaj malo zadovoljiv odgovor na vprašanje: Kaj bo jutri!

Clevelandška in čikaška slovenska srenja si dajejo male injekcije z radio-urami in pa gostovanji grup s Slovenskega, kot je v zadnjem času bil obisk Akademskega pevskega zbora iz Ljubljane. Mi, v New Yorku, smo premajhni za take aranžmaje. Pa vendar tudi taki obiski ne bi bili — ni niso — nič več, kot kres kresne noči, ki nekaj razsvetli, ugasne in spet je tema, noč.

Dati moramo nekaj sebi iz nas samih za naše življenje. Notranjo trdnost nam daje naš jezik. In to trdnost potem povezujejo stalni obiski domače cerkve, v kateri slišiš slovensko besedo, molitev in pesem... Tu se srečuješ s sorojaki. Ta srečanja in pogovor v slovenski govorici te ohranja tvoji narodni skupnosti. Kajti govorica, narodni običaji in navade nas na tujem oblikujejo v poseben krog ljudi, ki se le tako lahko predstavi drugim kot nekaj posebnega.

Pa prosvetne ure nam tudi nekaj dajo k temu, poleg šole, časopisov in revij. Seveda našim mladim pa lahko največje za pravi slovenski dom, v katerem se odmeri za slovensko govorico vsaj en del tistega časa, ki se ga zabije pred televizijskim zaslonom.

V teh dnevih smo dobili vsi farni srenjčani letno poročilo. Iz njega se da razbrati, da je od približno 2000 njujorških Slovencev vpisanih pri domači slovenski cerkvi komaj 360 družin, oziroma poedincev. Dalje nam pove, da je le 306 takih, ki to cerkvijo sv. Cirila na Osmi pcdpirajo in vzdržujejo. Pa navzlic tej številni majhnosti je cerkva imela \$22,000 dohodkov v letu 1972. Če bi samo na to vrgli pogled ocenjevanja položaja naše cerkveno-narodne skupnosti, bi lahko bili zadovoljni.

Poročilo nam pove, da nekateri, po navadi tisti, ki jim je ta cerkev nekaj več kot katerakoli druga v tem mestu, da jo ti stalno posejajo in da je njihov moralni doprinos podčrtan tudi z njihovim materialno podporo.

So pa nekateri tudi taki, katerim telesne sile ne omogočajo obiskovati te slovenske cerkvice na tujem, pa jo lepo materialno podprejo.

Vendar so resnične svetopisemske besede, človek ne živi samo od kruha, ampak tudi od Besede. Beseda je duh. In če ne

bodo te dajali, če je ne bomo med našimi rojaki utrjevali, bodo zidovi cerkve sv. Cirila še zmeraj stali, ker v njej bodo brali svete maše v drugi govorici. V vogalnem kamnu bosta še zmeraj vklesani dve besedi z letnico: SLOVENSKA CERKEV — 1916!

Spomenik slovenstva v ameriškem New Yorku. In v njem bodo še živeli ljudje s slovensko krvjo v svojih žilah. Toda živeli bodo brez slovenske besede. Pa kakšen bo ta slovenski jutri v New Yorku brez slovenske besede!

In težko mi je dojemljiva takšna jutrajšnja narodna slovenska zavest, katero nekateri napovedujejo, da bo živo vzklikala v New Yorku, Clevelandu, Chicagu, Milwaukeeju, Fairfieldu, Buenos Airesu, Torontu in še drugod v drugod...

Čudoviti jutri, za katerega delamo tako vztrajno in pogumno vsi, ki opuščamo slovensko materino besedo...

Tone Osovnik

Iz naših vrst

Toronto, Ont. — Tu Vam pošiljam naročnino za eno leto in \$2 za v tiskovni sklad Ameriške Domovine, ki jo imamo vsi tako radi. Naj še dolgo živi. Ta pisani, ki rdeče vidijo, naj pa v zamejo očala, pa bodo videli belo ali črno. Rdeči bodo zmeraj rdeči, kot purmanov smrkeli.

Spoštovani pozdrav tudi vsem našim Slovincem križem sveta, ki berejo Ameriško Domovino, posebno pa tistim, ki smo bili skupaj v Judenburgu in drugih lagarjih. Saj me poznajo kot verica oreh.

Sprejemite priskrbe pozdrave vsi oni, ki ste v uredništvu. Bog živi!

Ivan Suhadolc

Redondo Beach, Calif. — Čas je tukaj, da obnovim naročnino za Ameriško Domovino za leto 1973, zato prilagam \$13 za časopis, \$2 pa za pomoč listu. Vsak dan, ko pride pošta, takoj pogledam, če je tudi A.D. med pošto. Na žalost moram reči, da je v tem pogledu naša pošta zelo zanikrna, se primeri, da več dni ne dobim nobene izdaje, a potem pa kar več na enkrat. Kaj hočemo, današnje dni je dosti zmede na svetu, zato je pa tudi na pošti. A vseeno, kadarkoli že prejmem ta časopis, sem ga vesela, zakaj iz njega zvem pravo jedro svetovnih razmer, pri tem ko na televiziji eden reče tako, drugi zopet drugače. Zato želim temu časopisu in vsemu osebju pri njem veliko uspeha še mnogo let in vse naj spremlja blagoslov božji!

Mogoče še koga zanima, kako se imam po osmih letih, odkar sem v sončni Kaliforniji. Ne morem se pritoževati glede razmer ali zdravja. To vem, da sem vsako leto starejša A kakor pravijo v Ameriki, "You are as old as you feel". Jaz, hvala Bogu, lahko še hodim, jem in spim, mislim, da v mojih letih ne smem pričakovati kaj več.

Tukaj se letošnja zima veliko razlikuje od lanske, pri tem ko smo imeli lansko leto nenavadno malo dežja, ga je pa letos vedilo več kot povprečno. To je dobro, da pri nas, akoravno smo dobili dosti dežja, pa je vselej prišel prav zmerno, ne z divjim nalivom. Tako se je s tem zemlja prav lahko lepo napojila. Sedaj, kakor izgleda, bo te deževne dobe konec. Nam že sije toplo sonce in včeraj sem na vrtu presajevala razne vrste rože in grmičevje; je bilo kakor nalašč prav prijetno za te vrste delo, ker je bila zemlja tako lepo od dežja napojena in ni bilo treba dosti zalivati.

Kar prijazno se je sedaj kaj peljati naokrog, ko je vse tako lepo zeleno in dosti že tudi cvetke. Ko pridejo poletni meseci,

vroči in brez dežja, bodo pa kmalu hribi in bregovi rjavi postali, le kjer se bo zalivalo z vodo, bo zeleno. Zato, kdor hoče videti tudi zeleno Kalifornijo, svetujem, naj pride pogledat sedaj, meseca marca ali aprila. Pozneje bo že postalo pusto, rjavovo. Torej to je "Golden California".

Vsemu osebju v A.D. in bralcem tega lista vse najboljše! Bog z Vami!

Mary C. Hribar

Kansaske drobtinice

KANSAS CITY, Kans. — POSTNE MISLI. — Ko se je Marija prikazala l. 1917 v Fatimi trem pastirčkom, jim je naročila, naj se ljudje poboljšajo in delajo pokoro. To velja nam vsem, posebno sedanje čase, ko je svet slabši, kot je bil pred desetletji. Da se Marijina pretnja, če svet ne neha žaliti Boga, da bo izpustila Kristusovo roko, naj udari svet, še ni izpolnila, je gotovo vzrok neskončno usmiljenosti in brezmejnja potrpežljivosti božja in svetost skritih duš, ki s svojimi žrtvami tolažijo božjo jezo.

Amerika, po imenu krščanska dežela, ima najvišje sodišče, ki dovoljuje umore še nerojenih otrok. Z glasovi 7 proti 2 je 22. januarja tega leta določilo, da je splav dovoljen. Do zdaj so se zdravniki držali Hipokratove prisege, da bodo čuvali svetost življenja. Po določbi višjega sodišča sme vsak zdravnik ubijati. Pravijo, da bo v bližnji bodočnosti 1 milijon 600,000 še nerojenih otrok izgubilo življenje. Kako pa Bog sodi o tem? Ustvarja duše, da bi Mu služile. Ga ljubile in nekoč uživale pri Njem srečno večnost. Ljudje Mu s splavom prekrizajo načrte. Omalovaževanje Njegove postave "Ne ubijaj!" kliče v nebo po maščevanju. Bog ne bo vedno skozi prste gledal to načrtno ubijanje.

Ameriški državljani i mam o dolžnost, vsaj v postu delati pokoro in s tem zadostovati Bogu za nenehno žaljenje Njegovoga Srca. Nekdo mora zadostovati. Kdo, če ne mi? Ker nam je Cerkve odvzela post, s tem ni rečeno, da smo sedaj prosti vsake pokore. Cerkev le želi, da si sami izberemo premagovanja in žrtve, ker je prostovoljna pokora več vredna v božjih očeh kot prisiljena ali ukazana.

Dajmo post jeziku — a ne pri molitvi! Nekaterim se strašno težko vrti ravno pri molitvi; teče nam pa kot bi bil z oljem namazan, kadar se spomnimo napak bližnjega — ne svojih! Smo že pozabili osmo božjo zapoved? Le poiščimo v katekizmu — če ga imamo v hiši, kaj pravi o tej zapovedi. Če bi ves svet vršil, kar ta zapoved zapoveduje, bi mir in ljubezen vladala v družinah, v sosesčini, srenji in deželi.

Nič nam ne bo škodilo in je celo dobro za zdravje, če se v petkih odpovemo mesnim jedilom, sladkarijam, alkoholu, kaju. To bo tudi v veselje našim denarnici, ne samo duši. In če bi prihranjeni denar porabili v dobre namene, npr. v pomoč ubogim, saj ima vsaka fara tudi uboge družine, bi si s tem zasigurali božjo zadovoljnost.

Začnimo v postu zopet moliti rožni venec. Udeležujmo se večerne sv. maše. Dajmo malo počitka TV. Je pa vendar sv. maša več vredna! Radi molimo sv. križev pot, če nam le čas dopušča. Če radi bolehnosti ne moremo v cerkev, ga lahko doma opravimo. Vzemimo v roke kako knjigo, ki nas navaja k pobožnosti in ljubezni do Boga. Vse postne žrtve in premagovanja pa opravljajmo iz ljubezni do Boga. Namen "iz ljubezni" pozlati vsa naša dejanja in jim da neskončno vrednost. Torej bomo letos začeli delati pokoro, nadaljevali z njo vso postno dobo — iz ljubezni...

2. Nov film. 28. marca, v sredo zvečer, ob 8.30 ne pozabimo odpreti TV. CBS bo predvajala film "The Selfish Giant". To je pravljica, ki jo je l. 1888 spisal Oscar Wilde za svoja dva otroka. Navdušeno sta jo sprejela. Z njima vred je očarala tudi druge otroke. Vsi ljudje od 18. do 80. leta, ki še čutijo otroško, bodo vzljubili to pravljico. Njeno vsebino sem čitala v Reader's Digest, marčeva izdaja. Krasna je! Ne bom povedala cele pravljice, samo nekaj stavkov.

Velikan zakliče: "Imam veliko krasnih cvetic, ampak otroci so med vsemi najlepše cvetke!"

V vrtu zagleda velikan izredno lepega dečka, ki pa je imel rane na rokah in nogah. "Kdo te je ranil, povej mi!" zakliče velikan, "da te maščujem."

"Ne," odvrne otrok, "to so rane ljubezni."

3. Zdravnik je dobro prestal preskušnjo.

Ko je slavna ameriška pevka N.N. prvič nastopila na odru v domačem mestu, je njena mati povabila h koncertu zdravnika M. Bil je prijatelj družine. Skupaj sta sedela v prvi vrsti velike dvorane. Z vstopom mlade, krasne pevke se je vse občinstvo dvignilo in jo s ploskanjem navdušeno pozdravilo. Nato je nastala tišina; vseh oči so bile uprte v umetnico.

Ze njena postava in nastop sta bila privlačna. Kako naj ocenim njeno petje? Če rečem, da je njena prekrasna, povem premalo. Pevka se je igrala s čustvi srca občinstva — da so z njo hrepenela, žalovala ali vriskala v sreči. Vsa srca je imela v svoji oblasti. Vsa! Tudi zdravnik je z zanimanjem sledil njenemu petju in jo občudoval.

Na perotih domišljije in spomina je poromal nazaj v preteklost. Pred 20 leti je bil poklican k družini N. Mati pevke, ki sedi zraven, je imela težave s porodom. Slo se je za življenje matere ali otroka — morda obeh. Koga naj reši? Matere ne sme umoriti. Torej mora dati otrok življenje. Že se je namenil, da seže po instrumentu, ki bo otroku upihnil lučko življenja, ko se mu je oglasila vest: "Ali tako vršiš svojo dolžnost, čuvati življenje? Kaj pa tvoja prisega? Boš igral vlogo Kajna? Ne ubijaj!" Pot je stopil zdravniku na čelo — vrgel je morilno orodje daleč od sebe in poskusil je pomagati materi na drug način in kmalu je prijelok na svet zdravo, lepo dete. Pevka na odru...

Zdravnik prede dalje svoje misli... Kaj bi bilo, če bi se ne bil uprl skušnjavi? Svet bi bil z otrokom izgubil slavočka, ki zdaj v svojim petjem osrečuje toliko src. Oropal bi bil mater sreče, ki jo sedaj uživa v slavi svojega dobrega otroka. Kaj pa njegovo srce? Nosil bi vedno s seboj zavest, ubijalec si! Očetu je poslal vzdih zahvale, ker mu je pomagal v usodni uri, od katere je bila odvisna sreča treh: pevke, njene matere in njegova.

Po končanem koncertu je z veseljem pozdravil mlado umetnico in ji čestital k tako krasno uspelemu nastopu.

s. M. Lavoslava

Astronavti in kozmonavti se začeli vaditi za skupen polet

Sovjetski in ameriški inženirji so izvedli prvi poskus v zvezi z združitvijo vesoljskih ladij, planirano za drugo polovico leta 1975.

Skupno sporočilo NASA in sovjetskega vesoljskega centra pove, da so uporabili posebne modele. Prvi treningi vesoljcev so predvideni za začetek leta 1973.

Poleti 1975 naj bi najprej izstrelili tri sovjetske vesoljce v "Sojuzu". Pridružila bi se dva ameriška vesoljca v "Apolu". Med vesoljskim poskusom, ki bi trajal 48 ur, bi se ladji združili.

JOŽE GRDINA:

MARIJINE SOLZE IN FATIMA

Tedaj so se pa pričele težave. Zadeva je prišla v javnost; do mači jim niso verjeli. Lucija je o dogodku molčala, čeprav ji o misel nanj ni šla iz glave. Pacinta pa od nepoznanega veselja ni mogla zdržati. Burno objame mamico in zakliče: "Mama, danes sem pa v Irijski globeli videla Mater božjo!" "Kaj pa blebečeš? Si znorela?" jo zavrne mati. "Ne," se odreže Jacinta, "res sem jo videla." "Saj nisi svetnica, samo svetniki vidijo Mater božjo," ji odgovori mati. "Pa sem jo le videla, pa Franček in Lucija tudi." Po večerji je dejala: "Mama, odslej moramo vsak dan moliti rožni venec. Mati božja hoče tako." Drugo jutro je se zvedela tudi Lucija, da je Jacinta vse povedala, pa da je Jacinta kregala: "Ali ti nisem je rekla, da molči. Zdaj pa le sebi pripiši vse, kar bo nastalo iz tega." Jacinta je jokala: "Ko pa nisem mogla drugače," ter jo na kolenih prosila oduščanja: "Vem, nisem prav storila; odsej ne črnem nikomur besede več." A bilo je že prepozno.

Tudi Lucija je morala vse povedati. Njena mati ni mogla verjeti. Vse je imela za izmišljotino in laž in je tekla k župniku, češ kakšna sramota za vse. "Kakšna?" se je čudil župnik. "Da bomo vsej fari v posmeh," odgovarja mati. "Če je pa res, kar pravijo, de župnik, 'bo vam pa v velik blagoslov in vas bodo še zavidali!'" "Če bi bilo res! ... Pa ni mogoče! Dekle je začelo lagati. Sicer je to prvič, a jo bom že naučila..." In Luciji se je godilo kakor nekoč Berse je godilo kakor nekoč Bernarki v Lurdu: tepeja je bila. Po Aljustreru, kjer so bili pastirski doma, so se ljudje čudili, zmagali, govorica pa se je širila. Luciji je bilo hudo, ko je bila po materi obdolžena, da je lagala. Kako naj prekliče in prosi oduščanja, ker potem bi res lagala. Na paši je jokala: Francek in Jacinta sta se je oklepala in Francek je karal Jacinto: "Ti si vsega kriva, ker si izklepetala!" Jacinta je jokala. Tako so tekale solze nedolžnih otrok, ker so govorili resnico, da so videli Marijo.

Vendar so otroci to, kar so Mariji obljubili, nadaljevali in tudi 13. dan meseca junija šli v Globel. Lucijina mati je znova poudarjala, da ne bo pustila, da bi njena hči lagala in ji je zagrozila: "Ko prideš domov, te bom vodila po vseh hišah, kjer boš povedala, da si jih varala in boš prosila oduščanja." Tedaj se je zbralo kakih petdeset oseb, ki so iz radovednosti prišli v Globel. Ljudje so obstali pred veluikom jarkom, otroci pa so šli pred mali hrastič, kjer so imeli prvo videnje, in molili rožni venec. Lucija šepne: "Zabliskalo se je. Zdaj pride Gospa." Otroci pokleknejo in zagledajo isto prikazen kakor prvič. Gospojna priljudna dobrotljivost Lucijo takoj osvoji, da jo zaupno vpraša: "Kaj bi radi od mene?"

Gospa odgovori, naj 13. naslednjega meseca spet pridejo, in jim ponovno priporoči, da naj vsak dan molijo rožni venec. Dejalo je tudi, naj se Lucija nauči brati, pa ji bo potem povedala, kaj se želi od nje. Potem ji je povedala neko skrivnost, o kateri naj nikomur ne pripoveduje; ob naslednjem videnju jim je zaupala še več. Ker Francek ni mogel slišati, mu je Lucija povedala, kar je zadevalo njega. Ko je Lucija prosila Gospo, da naj jih vzame seboj v nebesa, je Mati božja odvrnila: "Da, po Jacinto in Francka pridem kmalu. Ti moraš pa še dalj časa ostati tu doli. Jezus se te hoče poslužiti, da bi me ljudje spoznali in vzljubili. Jezus hoče razširiti po svetu čiščenje mojega brezmadežnega Srca."

Na to de Lucija žalostno: "Ali bom ostala sama?" "Ne, otrok moj. Ti je hudo? Ne izgubi poguma. Jaz te ne bom nikoli zapustila. Moje brezmadežno Srce bo tvoje zavetje in pot, ki te bo vodila k Bogu."

To je Lucija razodela pozneje v pisanem poročilu na ukaz svojega duhovnega vodnika, potem ko se je 17. decembra 1927 v iskreni molitvi obrnila na Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu in ga vprašala, kako naj izvrši spovednikovo povelje. Jezus ji je dal z jasnimi slišati tele besede: "Napiši, hči, le napiši, kar ti vele! Napiši tudi vse, kar ti je presveta Devica razodela med videnji, ko ti je govorila o tej pobožnosti. O drugem delu skrivnosti pa molči!"

V poznejših pojasnilih Lucija še dodaja, da je Mati božja pri zadnjih besedah odprla roke in v drugič se je razlila nanje neizmerna luč, v kateri so se zdeli kakor pogreznjeni v Boga. Francek in Jacinta, se je zdelo, da stojita v žarku, ki se je dvigal k nebu, Lucija pa v onem, ki se je sipal na zemljo. Pred desno Gospojno roko je bilo videti srce, obdano s trnjem, ki se je z vseh strani zabadalo vanj. Mali vidci so razumeli, da je bilo to brezmadežno Srce Marijino, ki ga žalijo neštevilni grehi sveta, ki pa želi pokore in sprave. Odslej so bili polni razumevanja in vneze za pobožnost do brezmadežnega Srca Marijinega. Lucija zaključuje: "To je bila skrivnost, ki nam jo je Marija razodela meseca junija." Videnje je trajalo četrte ure.

Ljudje, ki so otroke pozorno gledali, so slišali Lucijina vprašanja, drugače pa nič, in tudi videli niso nič. Samo na koncu so opazili, kako se je hrastičeva krošnja upognila proti vzhodni strani, kakor da je težak plašč zdrknil preko listja. Ko se je prikazen nadaljevala, so vsi navzoči zaslišali kakor pok rakete ali podzemeljski grom, ki je prihajal v smeri od jarka. Iznad hrastiča pa se je dvignil bel oblakč proti nebu.

Novica, da se je prikazen ponovila natanko ob napovedanem času, je šla od ust do ust ter se širila preko gora v mesta in vzbudila začudenje in veselje, pa tudi oporekanje in zasmeh. Dvojni svet, vernih in nevernih, svet ponižnih in ošabnih, prostih in napuhjenih, ki zametajo možnost nadnaravnega sveta, je udaril drug ob drugega. Razvnel se je boj ter se počasi stopnjeval do odprtega sovraštva. Pastirčki so te prve žrtve; le peščica ljudi jim verjame, večina ostane neverna. Dvomiljavec je bil tudi fatimski župnik Don Emanuel Marques Ferreira, ki je poklical otroke k sebi na izpraševanje. Lucijina mati je huda in je hčerko za vsako reč tepla. Da mi boš pokleknila predenj in povedala, kakšna lažnjivka si! Oduščanja ga boš prosila in mu rekla, naj ti naloži pokoro! Luciji je bilo hudo: "Kako naj rečem, mama, da nisem nič videla, če sem pa videla?"

Otroci, ki so imeli težke ure, so iskali pomoči v molitvi in se spodbujali med seboj. "Če bomo tepeni, kar potrpiamo. Naj bo iz ljubezni do našega Gospoda in za grešnike!" Lucija je bila tudi v skrbeh, kaj, če ni to prevara hudobnega duha in jo hoče hudobec pogubiti. Iz tega ji pomaga Jacinta. "To ni hudobni duh! Kako naj neki bo? Hudobec je vendar grd in je v peklu. Ona Gospa je pa tako lepa in mi smo jo videli iti v nebesa." Lucija pa je bila v stiski. Za hip jo je celo obšla misel, da bi se vdal domačini in jih pomirila, češ da je bilo vse izmišljotina. (Dalje prihodnjič)

KOLENDAR društvenih prireditev

MAREC

18. — Federacija slovenskih narodnih domov priredi banket praznovanja izbranih Slovencev preteklega leta.

18. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi v šolski dvorani kosilo.

25. — Društvo Najsv. Imena pri fari sv. Vida priredi svoj vsakoletni zajtrk s klobasicami in omletami v farni dvorani pri Sv. Vidu od 8. zjutraj do 1. popoldne.

APRIL

1. — Misijonska znamkarska akcija (MZA) bo postregla s kosilom v šolski dvorani pri Sv. Vidu od 11.30 do 2. ure popoldne.

1. — Društvo Blejsko jezero št. 27 ADZ priredi večerjo in ples v SDD na Recher Avenue ob praznovanju 50-letnice svojega obstoja. Igrajo Dave Wretschko in the Rivas. Večerja na razpolago od 4. do 6.

15. — Materinski klub pri Sv. Vidu pripravi običajno letno kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu. Kosilo bodo delili od 11.30 do 2. popoldne.

28. — DSPB TABOR priredi svoj spomladanski družinski večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci". Začetek ob 7.30 zvečer.

29. — Koncert Mladih harmonikarjev v farni dvorani pri Sv. Vidu. Po koncertu domača zabava.

MAY

5. — Pevski zbor Korotan priredi svoj vsakoletni koncert ob 7.30 zvečer v SND na St. Clair Avenue.

13. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi v šolski dvorani MATERINSKO PROSLAVO.

19. — "Slovenski fantje" priredijo koncert v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20. — Društvo sv. Ane št. 150 KSKJ obhaja 60-letnico obstoja s sv. mašo v cerkvi sv. Lovrenca ob 11.30 popoldne in z slavnostnim obedom v Slov. narodnem domu na E. 80 St. ob 1. popoldne.

27. — Društvo SPB Cleveland—Slovenski Spominski dan: sv. maša ob 10.45 pri Lurški kapei na Providence Heights, Chardon Road, za žrtve vojke in komunistične revolucije.

JUNI

3. — Piknik Društva sv. Jožefa na društvenih prostorih na White Rd.

10. — DSPB Tabor priredi na Slovenski pristavi SPOMINSKO SVEČANOST za žrtve komunistične revolucije v Sloveniji v letih 1941-1945.

17. — Otvoritev Slovenske pristave.

22., 23. in 24. — Farni karneval pri Sv. Vidu.

24. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi svoj prvi letni piknik v parku Triglav.

27. — Klub slovenskih upokojencev za Waterloo Road okrožje priredi piknik na SN-PJ farmi.

JULIJ

4. — Piknik Slovenske pristave.

22. — Piknik Slovenske pristave. 4. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis. praznuje žganjanje kapele Sv. Cirila in Metoda v svojem parku Triglav.

15. — Misijonska znamkarska akcija priredi piknik na Slovenski pristavi.

22. — Misijonski piknik v parku Triglav v Milwaukee, Wis.

AUGUST

5. — Društvo Najsv. Imena pri fari sv. Vida priredi družinski piknik na Saxon Acres farmi na White Road.

8. — Federacija klubov slov. upokojencev priredi piknik na farmi SNPJ na Heath Rd.

12. — DSPB Tabor priredi piknik na Slov. pristavi.

12. — Športni dan v parku Triglav v Milwaukee, Wis.

19. — Belokranjski klub priredi svoj običajni piknik na Slovenski pristavi.

26. — Slovenska pristava priredi piknik in plavalne tekme.

SEPTEMBER

2-3. — Piknik Slovenske pristave.

14. — Podružnica št. 14 Slovenske Zvezde priredi kartno zabavo v Euclid Park Club House. Začetek ob 7. zvečer.

16. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

16. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu priredi kosilo v novi dvorani pri Sv. Vidu.

22. — "Kres" priredi zabavni večer v SND na St. Clair Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.

30. — Klub društev SDD na Recher Avenue priredi večerjo in ples v prostorih SDD. Večerja, na žaru pečeni piščanci, bo na razpolago od 4.30 do 7.

OKTOBER

7. — Kulturna društva v Euclidu priredijo koncert v SDD na Recher Ave.

14. — Podružnica št. 25 SZZ obhaja 45-letnico obstoja z večerjo v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 4.30.

20. — Klub slovenskih upokojencev za Newburgh okrožje priredi banket s plesom v Slov. nar. domu na E. 80 St. Začetek ob 5. pop. Igra Buehner orkester.

20. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete pripravi kosilo v šolski dvorani.

21. — Občni zbor Slovenske pristave v H. Lobetovi dvorani.

27. — DSPB TABOR priredi svoj jesenski družinski večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci". Začetek ob 7.30.

NOVEMBER

10. — Belokranjski klub priredi svojo vsekolletno Martinovanje v S.N.D. na St. Clairju, v veliki dvorani. Igrajo Veseli Slovenci.

DECEMBER

16. — Glasbena Matica priredi v SND na St. Clair Avenue koncert.

31. — SDD na Recher Avenue priredi SILVESTROVANJE v svojih prostorih.

JANUAR 1974

19. — "Pristavsko noč" v Slov. narodnem domu na St. Clair avenue.

Novi grobovi

(Nadaljevanje s 1. strani)

Rudolph J. Pepke

V 78. letu starosti je po kratki bolezni umrl v Clevelandski kliniki Rudolph J. Pepke, 1019 Dillewood Rd. Zapušča ženo Alvino, roj. Witt, hčerko Virginio Hein in vnukinjo Ruth Kent. Rojen je bil v Nemčiji, od koder je prišel sem leta 1913. Bil je glavni manager Marquette Metal Products Co. do leta 1947, ko je ustanovil lastno podjetje The Mutual Metal Products Co. Pogreb bo v torek ob 2. uri pop. iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 152 St. na pokopališču Knolwood.

Frank Dus

V 80. letu starosti je preteklo soboto umrl v Jones Nursing Home Frank Dus, 1139 E. 76 St., rojen v Italiji, od koder je prišel v Ameriko pred 50 leti. Zaposlen je bil 30 let pri Fisher Body Corp. do upokojitve leta 1964. Bil je član Kluba Seventeen. Zapušča sinova Louisa in Maria, hčerko Amelio in 7 vnukov. Pogreb bo v torek ob 10. uri iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 152 St. na pokopališču Vernih duš.

Mary Vraneza

V 88. letu starosti je preteklo soboto umrla v na domu Mary Vraneza, roj. Lazanski, 1216 E. 176 St. Rojena je bila v Veliki dolini, p. Jesenice ob Savi na Dolenjskem, vdova Michaela, ki je umrl pred mnogimi leti. Bila je mati pok. Therese, pok. Josepha, Mrs. Stephen Vogrin (Mary) in Mrs. George (Rose) Ferraiuolo, 7-krat stara mati in 10-krat prastara mati, članica društva Collinwoodske Slovenke št. 22 ADZ, Podružnice št. 10 SZZ in Oltarnega ter roženvenkega društva fare Marije Vnebovzete. Pogreb bo danes ob 9. v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave., nato na pokopališču Kalvarija. Pogreb vodi Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd.

Charles B. Schneider

V 46. letu starosti je pretekli petek umrl v Euclid General bolnici Charles B. Schneider, 15311 Waterloo Rd., rojen v Clevelandu. Bil je veteran druge svetovne vojne, služil je v mornarici. Do leta 1967 je bil zapo-

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

STROJNI KLJUČAVNICARJI

Splošno izvežbani strojniki s 5 let skušnje pri sestavljenju, poznanje električnega varjenja koristno.

VARILCI

Najmanj 5 let skušnje, sposobni priprave in dela s čim manjšim nadzorom.

Obratovalci stiskalnic in rezalnih strojev

Skušeni v tovarniškem delu. Morajo znati naravnati stroje in delati s čim manjšim nadzorom.

Delavci

S tovarniško skušnjo, kovinsko končanje in pleskanje s prsilcem. Skušnje koristna.

Dobre urne plače, bolnišniško zavarovanje, bolniška podpora, življenjsko zavarovanje, plačane počitnice. Udeležba pri dobičku in bonus za dobre delavce.

AIR TECHNICAL INDUSTRIES

7501 Clover Avenue, Mentor, Ohio 44006

942-4292 vprašajte za Peta Novaka

govorimo slovensko

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali ženske, z znanjem slovensčine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pismeno.

AMERISKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio 44103

431-0628

slen kot strojnik pri White Motor Co., Euclid Rd. Bil je mož Lillian, roj. Schiberl, oče Charlesa B. ml., Ronald, Patricia Ball in Johna, 6-krat stari oče, brat Rose Mervar, Katherine Walters, Carol Unetich in Georgea. Pogreb je danes ob 9.45 iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 152 St. v cerkev sv. Jeroma ob 10.30, nato na pokopališču Vernih duš.

Bertha Madansky

V 72. letu starosti je v soboto zjutraj umrla v Euclid General bolnici Bertha Madansky, roj. Barrow, 1276 E. 168 St., rojena v Columbusu, Ohio, od koder se je preselila v Cleveland pred mnogimi leti. Bila je žena Maxa, mati Mrs. Berthe Ferritto, Wickliffe, Frances in Maxa ml., ter stara mati Patricia in Barbare. Pogreb je danes ob 8.45 iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 152 St. v cerkev sv. Jeroma ob 9.30, nato na pokopališču Vernih duš.

Delni odhod ameriških vojakov s Tajvana

WASHINGTON, D.C. — ZDA imajo na Tajvanu (Formozi) okoli 9,000 svojih vojakov. Dober del teh pripada letalstvu, ki ima na otoku svoje enote, ki so podpirale ameriški vojaški nastop v Vietnamu. Ko je ta končan, letalske enote na Tajvanu nima jo več pravega posla in sodijo, da jih bodo od tam v bližnji bodočnosti umaknili.

Na Tajvanu bodo ostali le ameriški vojaki, ki pomagajo narodnim kitajskim silam pri obrambi otoka.

MALI OGLASI

House for sale
2-bedroom double, E. 82 St., off Union Ave., in St. Lawrence area. Best offer. Call 248-5086 (53)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RACUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4217

Naprodaj

Dvodružinska hiša za Huntmere Ave., in enodružinska na Mohican Ave. Kličite KE 1-9286 ali IV 1-1626. (50)

LASTNIK PRODAJA

DVO DRUŽINSKO HISO V OKOLICI ST. CLAIRJA.

Kličite HE 2-2542

(51)

MALI OGLASI

WANT SMALL
HOUSEHOLD ITEMS
381-6538 - days
321-0450 - evenings (50)

GROVEWOOD AREA

Immaculate 2-family, move-in condition. 5 rooms in each suite, full basement, 2 car garage, newly painted exterior. Asking \$31,900 — will listen to reasonable offers.

YAKELL REALTY

32610 Vine St. 944-5440 (50)

Naprodaj

zidan bungalow v fari sv. Kristine, mirna cesta, rekreacijska soba, garaža, lastnik. 732-8878 (51)

Odda se

2 opremljeni sobi na E. 67 St. privatni vhod, kopalnica, Kličite RE 1-5513 (x)

DRSALE! — Pingvinu Roliju so namestili drsalke na noge za nastop v Ding-a-Ling Brothers Seal and Penguin Show v Aurori, Ohio, ko bo v maju odprt tam "Sea World".

IVAN PREGELJ:

OTROCI SONCA

POVEST

"Zadnji je svojega rodu. Z Saj umem. Kar povejte; tako, njim bo izumrlo ime."

"Ali je to tako žalostno?" je vprašal nekoliko zmeden geometer. Ni takoj odgovorila. Ko pa je našla besedo, ji je začela vreti čudno živo, bolno zaupljivo in skoraj vsiljivo. Z nekako neprirodno, bolno slastjo je razgrinjala pred geometrom zgodbe svojega rodu, o dedih, ki so se preselili v to dolino, kupili močna grofovska posestva, bogatili in gospodarili, propadali in izumrli v njeni materi, ki je vzela preprostega človeka za moža in tako rešila vsaj delno nekaj bivšega sijaja.

"O, naš papa," je rekla z vidno ganjenostjo in iskreno hvaležnostjo, "naš papa je podjeten mož. Se stricu je potrožil glavico. Špekulira. A previdno. Tega ga je moja rajna mama naučila. Pa ona sama ni imela sreče. Nikoli, prav nič. Je pač tako podedovala."

"Kaj je podedovala?" je vprašal začuden geometer.

Deklica se je trudno nasmehnila:

"Nesrečo pač, kakor tudi jaz," je menila. "Ali ne verjameste? Prekletstvo tako..."

"Da vi, gospodična, kaj takega razmišljate," je na pol vprašal geometer in se na pol čutil. Skoraj nestrno je odgovorila:

"Razmišljam, ker je res, ker verjamem. Kakor rajna mama! O, saj je dobro, da je ni več. Samo trpela je in še možu je delala hudo..."

"Ne govoriva o tem, gospodična," je vzkliknil geometer v resnični zadregi in onemoglosti. "Saj ste me slišali prej, kako malo sem poučen... Ne zato, a ker vam nič svetovati ne morem, ker ne morem tolažiti."

Čudno rezko je vprašala deklila:

"Pa radi bi? Ali sploh znate?"

"Moj delež, na tem svetu — podedoval sem morda, kakor vi — je strašno široka dobra volja," je odvrnil Poznik preprosto robato in iskreno. "Zajemite! Vaše trdne vere o podedovanem prekletstvu pa jaz nikoli sprejel ne bom. Pa saj je tudi neumno, kar vas tlači. Saj niste samo po mami, saj ste tudi po očetu in gospod Košir..."

Ni znal dopovedati in je vprašala:

"Zakaj ste utihnili? Nikar!

V BLAG SPOMIN

OB PETNAJSTI OBLETNICI
ODKAR JE UMRL
USTANOVITELJ NAŠE
POTNIŠKE PISARNE

August Kollander

Preminul je dne 12. marca 1958.

Gospod daruj mu mir,
naj večna luč mu sveti,
ker si dobrote vir,
uživa raj naj sveti.

Zalujoci:

MR. in MRS. AUGUST
KOLLANDER
Cleveland, O. 12. marca 1973.

Z MOGOČNO CIGARO — Običajno vidimo z velikimi cigarami poslovne in unijske vodnike, tu in tam tudi državniške in filmske igralce. V Burmi so se tega oprijeli tudi ženske, kot kaže posnetek iz Mandalajja.

se je vsa stresla, se ga holno oprostila in skušala bežati. Ves zmuden je pohitel za njo. Ni se upal poklicati je v imenu. Motno se je zavedel, da je napravil špet kaj neumnega. A razumeti ni mogel. Ni se znal opravičiti. Zdajci je obstala, počakala nanj in rekla popolnoma mirno: "Hitiva. Kaj bodo mislili o naju!"

"Prav," je odvrnil. "Ali smem dati roko?"

"Prosim!" je rekla tiho, a se mu kar sama obesila pod pazduho. Z bledim in sladkim obličjem je šla in ga nesla visoko v prav zadnji zarji. Ni slišala

klicev nizko doli, kjer je bila Slavica pognala kamen v Albina pa zadela bogoslovca Jamca in stala zdaj sredi družbe vsa osramočena, s solzami v očeh, vsa vznemirjena se opravičuje in kliče, kakor na pomoč:

"Helena, gospod France!"

"Tukaj!" je zaklical geometer.

Nehote je stopil kraj ceste.

Vsi so ga mogli videti, da hodi s Heleno pod roko. Ovedel se

je pri priči svoje nerodnosti in je vzkliknil:

"Videli so. Slavici je kar sa-

po zaprlo."

"Hitiva!" je rekla Helena, ne

da bi se osvobodila njegove roke.

Šla je molče, skoraj uporno molče, kakor je mislil Poznik. Zato se ni upal spregovoriti, a prestrezal jo je ljubeče in krepke, ko se je zadevala na poti, ki se je začela pogrezati v mrak. Že sta razločila precej jasno govorico prednjih. Tedaj je pridržala deklica moža in rekla mirno, dobro:

"Nocoj greva domov. Ne govoriva! Saj ne moreva."

"Ne moreva!" je poudaril ver-

no.

"Jutri," je dejala ona mehko,

skoraj otročje nežno, "na grobu moje rajne mamice, ob pol šestih pred mašo."

"Za cerkvijo?" je vprašal.

"Za cerkvijo," je potrdila.

"Vsaj roko naj stisnem," je prosil nerodno. Ni vedel, ali jo sme tikati. Prepustila mu jo je. Ko pa se je hotel skloniti, da ji jo poljubi, mu jo je iztrgala.

• OGLASUJTE V / AMERIŠKI DOMOVINI /

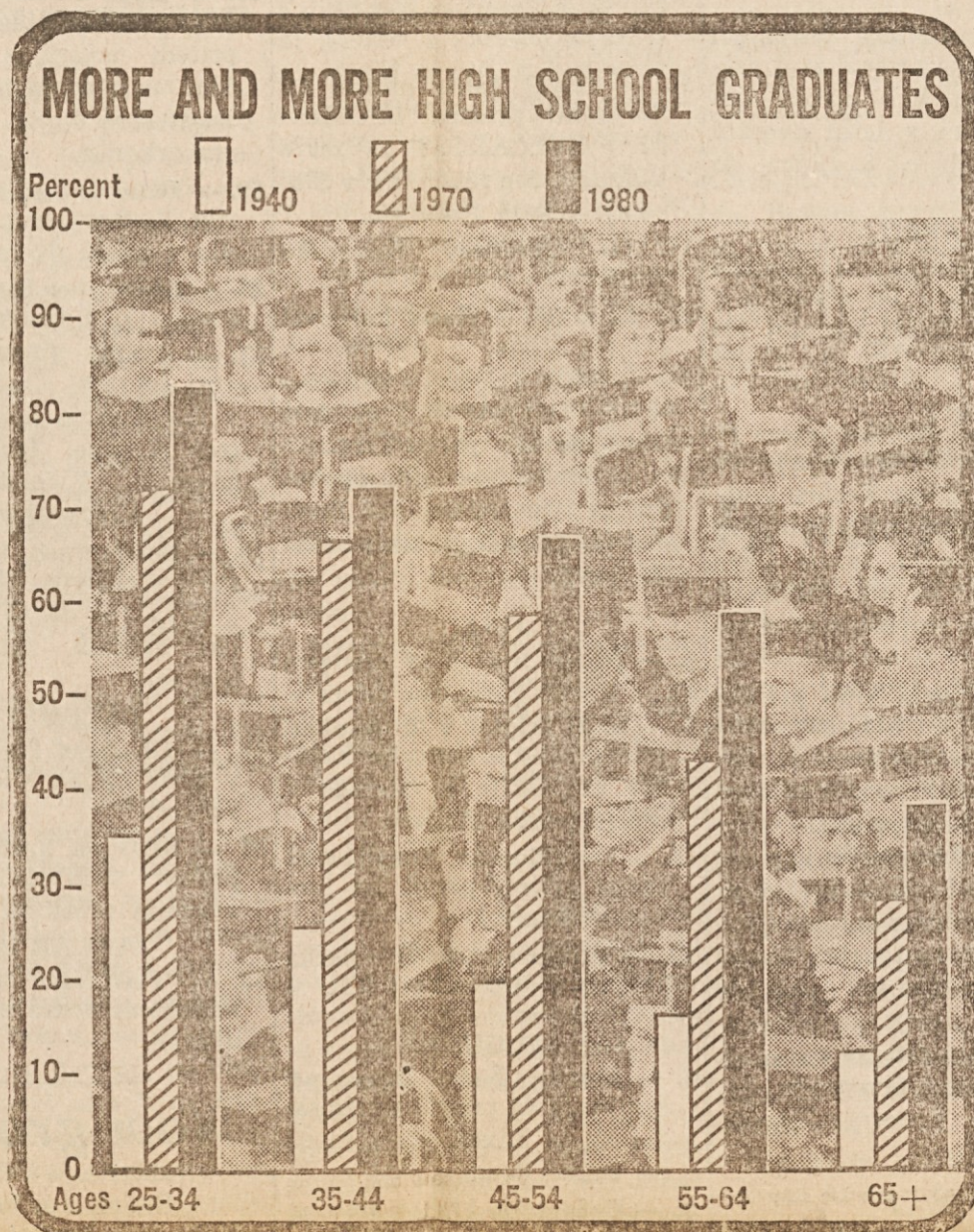
• PRIPOROČAJTE / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE / AMERIŠKI DOMOVINI / OSEBNE NOVICE

• DOPISUJTE V / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE PRAVOCASNO SPREMEMBO NASLOVA

• PORAVNAJTE PRAVOCASNO NAROCNINO

Knowledge is power and also popular, judging from the steady rise in average educational level for the U.S. population. The years of formal schooling have been increasing steadily since 1940. Currently almost three-quarters of the population between the ages of 25 and 34 has at least a high school education, as against about 35 per cent in 1940. By 1980, it is expected to be over 80 per cent. Similar percentage increases are registered in all age groups.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovec, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

NAJVEČJA GUMA? — Vsaj za enkrat, kot trdijo njeni izdelovalci. Šest takih, 12 čevljev visokih gum, je potrebnih za posebno tovorno vozilo, sposobno prevažati tovore do 200 ton. Vozila te vrste gradijo v Topeki v Kansasu.

Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši, najveselejši in najlepši dan Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš povabila k temu velikemu dogodku svoje sorodnike, prijatelje in drage znanke, so največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna naznanila iz pravkar dospelih najnovejših katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik, papirja in črk.

Naše cene so zmerne, postrežba uslužna.

Na svidenje!

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103